

er ikke rigtigt, thi har man Retten til at give den fulde Stempelfrihed, har man selvfølgelig ogsaa Retten til at give den begrænset; ikke paa den Maade, at den Stempelafgift, som er foreskrevet for den enkelte Lodseddel, nemlig 20 Øre, ned sættes, f. Eks. til 15 eller 10 Øre, men Finansministeriet har altid fortolket Bestemmelsen paa den Maade, at man har Ret til at give en Del af Lodsedlerne fri, og saa har man valgt for de store Lotteriers Vedkommende at give denne Begunstigelse for de første 5,000 Sedler. Dette forklarer, at et stort Lotteri, som f. Eks. et, der er sat i Scene af de samvirkende Landboforeninger paa Sjælland, samtidig med at have faaet Stempelfritagelse har kunnet indbetale 13,575 Kr. til Statskassen i Afgifts Erlæggelse, ligesom Journalistforeningen har kunnet indbetale een Gang 3,000 Kr. og een Gang 3,500 Kr. samtidig med at have faaet denne Begunstigelse for de første 5,000 Sedler. Kun ganske enkelte Lotterier har faaet fuldkommen Fritagelse for Stempelafgift. I min Tid har det været Forsvarslotteriet og nu sidst Dronningens Indsamling, og man vil vist i begge Tilfælde være enig om, hvad man saa end i og for sig mener om det første Øjemed, og hvad man mener om Nyttens af det sidste — jeg antager, den er stor —, at det ikke vil være muligt for Finansministeriet at kræve den fulde Afgift eller en Del af Afgiften. Det sidste har man altsaa gjort overfor de almindelige Lotterier. Nu finder der i dette Øjeblik i København 3 store Bortlodninger Sted i Anledning af Julen, foranstaltede af 3 Blade, 1 Venstreblad og 2 Højreblade — ja, jeg ved ikke, om jeg mere maa sige „Højreblade“, om Ordet „Højre“ mere maa anvendes, eller om jeg skal sige: „det konservative Folkeparti“s Blade; det vil for Resten blive en meget anstrengende Maade at udtrykke sig paa, hvis man ikke mere maa sige „Højre“, men i alt Fald, indtil nu har man kunnet sige 2 Højreblade og 1 Venstreblad —, og disse Blade indsamler hver for sig Gaver fra Kunstnere og andre, som saa bortloddet til Fordel for fattige. Nu synes jeg, at det i og for sig er allerede meget, at disse Lotterier skal betale Stempelafgift for de Sedler, der udstedes ud over de 5,000 første Sedler. Sæt f. Eks., at der sælges 20,000 Lodsedler af hvert Lotteri, saa faar de en Stempellettelse paa 1,000 Kr., nemlig Fritagelse for de første 5,000 Sedler, men Staten faar af et saadant Lotteri 3,000 Kr., og det er dog en tvivl-

som Ting, om Staten skal lukrere ved, at Kunstnere bortskænker Gaver til et saadant Lotteri, hvoraf Indtægten skal tilfalde fuldt og helt fattige Mennesker. Alligevel har jeg ment, at man maatte følge den Praksis. Men da denne Henstilling kom fra Statsrevisorerne i deres Betænkning i Efteraaret, har jeg hver Gang gjort gældende overfor de paagældende, at vel kunde man nu gaa med dertil, men hvis det var Statsrevisorernes og det høje Tings Mening, at der overhovedet ikke mere maatte gives nogen Fritagelse for Stempelafgift, saa maatte Finansministeriet til en vis Grad rette sig derefter, skønt jeg ikke kan komme bort fra, at naar der er en saadan Paragraf, som giver Finansministeriet en Bemyndigelse, er det en meget prekær Sag, at man ikke skulde benytte den.

De Lotterier, som faar fuld Stempelbegunstigelse, er ganske maa Lotterier, nemlig Lotterier, hvis Lodsedler altid koster under 1 Kr., undertiden under 25 Øre, undertiden under 50 Øre. Der er opregnet i Statsrevisionens Betænkning, at Finansministeriet i Løbet af 2 Aar har givet 228 Lotterier saadan Stempelbegunstigelse, men deraf har de 127 været iværksatte paa den Maade, at Lodsedlerne kostede under 25 Øre, ved 31 Lotterier kostede de under 50 Øre, og ved kun 70 gik Lodsedlernes Pris op til 1 Kr. Og ser man paa, hvad det er, der bortloddet — det kan ikke ses af Betænkningen —, maa jeg ogsaa finde det vanskeligt at paalægge Lodsedlerne den hele Afgift, og vi maa jo paalægge dem den hele eller nogen Afgift, hvis vi ikke vil give dem helt fri. Der er f. Eks. en Afholdsforening, som bortlodder en Chaiselongue, to kvindelige Forsvarsforeninger, som bortlodder, den ene en Dukkeseng, den anden en Gyngest. Der er en Dueavlerforening, som bortlodder en Pony, en kristelig Forening for unge Mænd, som bortlodder en Pattedris, en Syge- og Begravelseskasse, som bortlodder et Lam og 10 Kyllinger, og endelig er der en Menighedspleje, som bortlodder en Legetøjsbjørn. Det er dog Sager af saare ringe Værdi, og dette er tilfældig valgte Eksempler, jeg kunde læse en stor Liste op. Det er Smaaagenstande, undertiden selvlavede, f. Eks. Lysduge og Gardiner, som er hjemmevævede, og som Folk anmoder om at faa bortloddet. Justitsministeriet giver Tilladelsen, og man henvender sig saa til Finansministeriet om Stempelbegunstigelse, og vi giver den, og hvis det siges af Statsrevisionen